

[odczytania]

Paweł Huelle: Wiersze truska- wieckie

■ ■ ■

Gdyby choć część nieśmiertelności
Można było wziąć tutaj i ułożyć
Na dłoni, aby tak jak dzieci
Gdy ciągną z trawy swoje losy
Dmuchać w nie tym oddechem
Wraz z którym oddajemy życie
I wejść z nim w ciemność słysząc głosy
Które są tylko żywych echem.

Kasznienie, szept, czy poklask dłoni
Zostają wewnątrz jeszcze długo
W jaskini, gdzie jesteśmy prochem
I własnym znikającym cieniem.

Tak. Byłoby nam lżej zapewne
Znosić od bogów tę nikczemność.

■ ■ ■

te dni nie należą już do mnie
są tylko przedmioty w pustej przestrzeni
która nie pociesza

w jaskini

obrysy

serce bije jak dotąd
ale to złudzenie pióro
zegarek kartka papieru
obracają się w słabym świetle
nikną kształty zagubiony obrys

na zewnątrz świat
pusty jak łupina orzecha
w mętnej kałuży rozpląszczony
kopytem dręzonego konia